

Sala S1 - Sala Audytoryjna im. Krzysztofa Pendereckiego

Sala Audytoryjna im. Krzysztofa Pendereckiego to największa sala Centrum Kongresowego ICE. Ma kształt prostokątny. Jej powierzchnia wynosi 560 m². Sala ma 28 m długości, 20 m szerokości, a jej wysokość to 15,5 m.

Ściany Sali, podłoga oraz krzesła wykonane są z naturalnego drewna oraz obić fornirowanych o ciepłym odcieniu.

Scena otoczona jest tarasami i balkonami widowni z trzech stron. Czwartą stroną, tzw. plecy sceny stanowi ściana. Nazywane jest to układem „częściowej winnicy”.

Nad sceną, w asymetrycznej kompozycji zawieszono ekrany akustyczne. Ekrany są płaskie. Mają nieregularne, obłe kształty. Znajdują się blisko siebie, w swobodnej odległości.

Szczególnie wyróżniającym się elementem wnętrza są balkony widowni.

Pełne, zabudowane balustrady balkonów są wykonane z tego samego drewna, co ściany sali. Dzięki temu naturalnie wkomponowują się we wnętrze. Krawędzie balustrad są zaoblone. Boczne ściany balkonów są skośne: ukrywają stopnie prowadzące między najniższymi, a najwyższymi rzędami foteli.

Balustrady najniższych balkonów stanowią jednocześnie ściany boczne widowni głównej: umieszczono w nich drzwi prowadzące na widownię. Wyższe balkony posiadają także dodatkowe, metalowe poręcze. Segmenty te rozmieszczone są kaskadowo: balkony najbliższej sceny są najniżej. Każdy kolejny segment w głąb Sali znajduje się nieco wyżej od poprzedniego.

Fotele widowni obite są gładką, czerwoną tkaniną. Kolory obić zmieniają swoje nasycenie zależnie od sektora w którym się znajdują. Czasami posiadają lekko różowawy odcień, czasem wpadają w głębokie, bordowe odcienie. Rzędy położone najwyżej są najciemniejsze.

Widownia składa się z 4 poziomów.

Poziom 0 – widownia główna, znajduje się na wprost sceny. Składa się z dwudziestu dwóch rzędów foteli. By przedostać się między rzędami wydzielono dwa ciągi komunikacyjne, dzielące widownię na trzy części i biegnące od najniżej położonych rzędów do rzędów położonych najwyżej. Z poziomu 0, na widownię prowadzą dwa wejścia boczne. Z poziomu 1, dwa wejścia znajdujące się na tylnej ścianie widowni. W przypadku dużych wydarzeń istnieje możliwość rozbudowy widowni o kolejne cztery rzędy foteli: znajdują się one wtedy najbliższej sceny, numerowane od A do D. Numeracja miejsc siedzących zaczyna się

od lewej strony sali.

Nad widownią, na 3 kolejnych kondygnacjach znajdują się 22 balkony.

Na poziomie pierwszym umieszczono cztery balkony. 1a oraz 1d są najbliżej sceny: po lewej i prawej stronie sali. Za nimi, głębiej i nieco wyżej, balkony 1b oraz 1c. Każdy z balkonów posiada osobne wejście.

Poziom 2 to dziewięć balkonów: osiem bocznych (po cztery z każdej strony), oraz jeden, największy znajdujący się na tylnej ścianie widowni (2e). Balkony 2a-2d znajdują się po lewej stronie sali, po prawej balkony 2i, 2h, 2g i najwyżej położony 2f. Do balkonów prowadzą cztery wejścia dostępne z poziomu drugiego: dwa pozwalające dostać się na balkon tylny (2E), oraz kolejne dwa umiejscowione po bokach Sali.

Poziom 3, ostatni, to 9 balkonów: 8 na bocznych ścianach Sali, oraz największy z nich (3e) znajdujący się na tylnej ścianie widowni. Balkony te mają nieco mniejszą powierzchnię niż te z niższych pięter.

Z poziomu trzeciego można dostać się do balkonów za pomocą 4 wejść: dwa pozwalające dostać się na balkon 3e umiejscowione na plecach sali, oraz kolejne dwa umiejscowione po jej bokach.

Sale oddzielone są od foyer dwoma parami drzwi oraz korytarzem pomiędzy nimi. By przedostać się z foyer do Sali, należy przejść przez pierwsze drzwi. Na końcu korytarzy znajdują się drugie drzwi prowadzące bezpośrednio do Sali. W korytarzach prowadzących do balkonów 1a oraz 1d znajdują się schody prowadzące w dół, należy więc zachować ostrożność.

Sala ma pojemność od 1800 do 2 tysięcy. W zależności od funkcji scena może być rozłożona (ma wtedy 350m²) lub zmniejszona przy innych wydarzeniach.

Nic w tej Sali nie zostało zaprojektowane przypadkowo. Starannie dobrane materiały oraz skrupulatne obliczenia zapewniają doskonałe nagłośnienie i akustykę.